

سنجش میزان مرجعیت‌گرایی دینی و خوداتکایی دینی

مقاله «سنجش میزان مرجعیت‌گرایی دینی و خوداتکایی دینی (مطالعه دو نسل پس از انقلاب اسلامی-گروه‌های سنی ۱۵ تا ۳۰ سال و ۵۰ تا ۶۵ سال)» را مسیح علی‌پور، حسن محدثی گیلوایی و الله‌کرم کرمی‌پور نوشته‌اند و در شماره ۴۵ فصلنامه مطالعات فرهنگ-ارتباطات در بهار ۱۳۹۸ منتشر شده است.

موضوع این مطالعه بررسی تغییرات ارزش‌ها، نگرش‌ها و روش‌های دینی از طریق سنجش میزان خوداتکایی و مرجعیت‌گرایی در امور دینی نسل حاضر و نسل‌های اولیه بعد از انقلاب اسلامی سال ۱۳۵۷ است. فرضیه‌های تحقیق که از دیدگاه‌های نظری مرتبط با خوداتکایی و مرجعیت‌گرایی استخراج شده‌اند، با استفاده از داده‌هایی که به روش پیمایشی گردآوری و آزمون شده‌اند. حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران ۳۹۲ نفر از دو گروه سنی ۵۰ تا ۶۵ سال و ۱۵ تا ۳۰ سال شهروندان شهرهای قم و تهران هستند که در سال ۱۳۹۶ با روش نمونه‌گیری خوشه‌ای انتخاب شده‌اند. اطلاعات موردنیاز با استفاده از پرسشنامه جمع‌آوری شده و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته‌اند. نتایج نشان‌دهنده این هستند که بین طیف خوداتکایی و مرجعیت‌گرایی دینی در دو گروه مطالعات که به نوعی نسل اول و سوم انقلاب محسوب می‌شوند، تفاوت معنی‌داری وجود دارد و در شاخص‌های مرجعیت‌گرایی و خوداتکایی در مناسک دینی، گرفتن فرمان‌های دینی، انعطاف دینی، اخلاق، پذیرش ادیان، مرجعیت سنت یا عقلانیت و اخذ اطلاعات نیز در میان دو گروه مورد مطالعه تفاوت معنی‌دار هست؛ به این معنا که نسل اولیه بعد از انقلاب، مرجعیت‌گرایی بیشتری در امور دینی داشته و نسل کنونی مرجعیت‌گرایی کمتر و خوداتکایی بیشتری در امور دینی دارد.

لینک دریافت مقاله از فصلنامه فرهنگ-ارتباطات